

Lõputöö lühikokkuvõte

Asutus <i>(eesti ja inglise keeles)</i>	Tallinna Tehnikaülikool Tallinn University of Technology
Õppekava	Rahvusvaheline majandus ja ärikorraldus
Autor	Anastassia Maksimenko
Juhendaja	Uno Feldschmidt
Töö pealkiri <i>(eesti keeles)</i>	Naiste õiguste kaitse diskrimineerimuse vastu Eestis
Töö pealkiri <i>(inglise keeles)</i>	<i>Woman's rights protection against discrimination in Estonia</i>
Töö lühikokkuvõte <i>(eesti keeles, 1-2 lk)</i>	

Ajalooliselt on naist nähtud kui kodukolde hoidjat kui laste kasvatajat, kuid samas on naine pidanud meestega võrdselt tegema ka rasket põllutööd. Traditsiooniliste soorollide järgi peaksid naised justkui eelistama koduseid kohustusi palgatöö tegemisele ja mehed pühendama enam aega ning energiat pigem karjäärile kui pereelule. Põhiline ebavõrdset kohtlemist reguleeriv seadusakt on soolise võrdõiguslikkuse seadus. Soolise võrdõiguslikkuse seaduse vastuvõtmisest on tänaseks möödunud 10 aastat, kuid diskussioon diskrimineerimise teema ümber ei näi vaibuvat. Seega on teema jätkuvalt äärmiselt aktuaalne ja avalikkuse tähelepanu pälviv. Käesoleva lõputöö põhieesmärk on välja selgitada, kas kehtiv õigus tagab naistele ühiskonnas võrdsed õigused ning kaitseb neid diskrimineerimise eest. Antud lõputöös on püstitanud hüpoteesi, et naised on Eestis diskrimineerimise vastu kaitstud. Lõpuks autor peab andma vastuse, kas tema hüpotees oli kinnitatud või ei. Töö koostab kahest peatükkist. Esimeses peatükis avas autor teoreetilises osas soolise diskrimineerimise eri aspekte – selgitas välja, mis on sooline diskrimineerimine, millised on selle erinevad vormid ning kuidas soolist diskrimineerimist ära tunda. Samuti uuris autor, millised on riskivaldkonnad, kus soolist diskrimineerimist kõige sagedamini ette tuleb. Aga teises peatükis uuris autor millised on naiste võimalused erinevate institutsioonide tasemel ennast diskrimineerimise eest kaitsta. Pärast tehtud tööd saab järeldada, et Eestis on institutsioonilisel tasemel naiste õiguste kaitse diskrimineerimise eest väga hästi tagatud. Naistel on võimalus pöörduda nii

võrdõigusvoliniku poole, töövaidluskomisjoni, õiguskantsleri kui kohtu poole. Mis puudutab diskrimineerimise vastase kaitse praktikat, siis Eestis on see jätkuvalt küllaltki lapsekingades. Praktikat analüüsid võib probleemkohana järeldada, et inimeste teadlikkus enda oma õigustest on veel madal ja täpselt ei teata, mida lugeda ebavõrdseks kohtlemiseks. Samuti puudub üldine teadmine, kuhu pöörduda nõu ja abi saamiseks. Sellest tulenevalt on soolise võrdõiguslikkuse problemaatika Eestis kohtupraktikas väga vähesel määral defineeritud. Kuna soolise diskrimineerimise kaasi kohtumenetluses veel vähe, võib öelda, et soolise võrdõiguslikkuse praktilise teostamiseni ning selgepiirilise praktikani liigutakse Eestis siiski veel aeglaselt. Veel saab öelda, et Eestis on seni vähe kogemusi soolise ebavõrdsuse vähendamiseks tööelus ning naiste ja meeste võrdse kohtlemise normide järgimisega organisatsioonide tasandil. Nii tööandjatel kui ka töötajatel endil ja nende esindajatel puuduvad vajalikud teadmised ja oskused soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks organisatsioonides. Uuringu põhjal väljaselgitatu pinnalt saab kokkuvõtvalt järeldada seda, et Eestis on naistel mitmeid võimalusi oma õiguste kaitseks välja astuda. Veel kõike eeltoodut arvesse võttes võib aga siiski järeldada, et töös püstitatud hüpotees leidis kinnitust: naised on Eestis diskrimineerimise vastu kaitstud.

.....

.....